

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (poprzednio spółka akcyjna) w S. wniosła o nakazanie pozwanej:

1. zaniechania czynów nieuczciwej konkurencji polegających na:

a) oferowaniu na stronie (...) usług (4 pakiety prowadzenia sklepu internetowego na serwerze S.) w zakresie i za kwoty abonamentu podane na wymienionej stronie bez informacji o konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów przez klientów serwisu, co mając na względzie panujące realia biznesowe, jest niemożliwe do osiągnięcia, i może skutkować tym, że (...) sp. z o.o. świadomie nie będzie mogła wywiązać się ze swoich usług i będzie świadczyła usługi o obniżonej jakości albo podwyższy ich ceny, a także wprowadzeniem klienta w błąd i w konsekwencji podjęciem przez klienta niekorzystnej decyzji w związku z takim niedoinformowaniem;

b) zamieszczeniu w regulaminie serwisu na stronie (...) który stanowi jednocześnie umowę zawieraną z klientem przez pozwaną, postanowienia w pkt. 8 postanowień ogólnych regulaminu: „Całkowita odpowiedzialność S. zostaje ograniczona do wartości kwoty uiszczonej na rzecz S. przez użytkownika u którego powstała szkoda”, co w przypadku tak niskiego abonamentu, jaki oferuje swoim klientom pozwana, bardzo ogranicza odpowiedzialność serwisu za ewentualne szkody i dowodzi to faktu, że pozwana liczy się z tym, że nie różnicuje zakresów udostępnianej klientom przestrzeni i celowo w taki sposób ogranicza swoją odpowiedzialność;

2. usunięcia skutków niedozwolonych działań wskazanych powyżej poprzez:

a) złożenie oświadczenia o następującej treści: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. oświadcza, że dopuściła się czynu nieuczciwej konkurencji przez to, że:

- oferowała na stronie (...) usługi (4 pakiety prowadzenia sklepu internetowego na serwerze S.) w takim zakresie i za takie kwoty abonamentu - bez podania informacji o konieczności ponoszenia żadnych dodatkowych kosztów przez klientów serwisu, co mając na względzie panujące realia biznesowe, było niemożliwe do osiągnięcia, i mogło skutkować tym, że (...) sp. z o.o. świadomie nie mogła wywiązać się ze swoich usług i mogła świadczyć usługi o obniżonej jakości albo mogła podwyższyć ich ceny, a także wprowadzało klientów w błąd i w konsekwencji mogło skutkować podjęciem przez klientów niekorzystnej decyzji w związku z takim niedoinformowaniem;
- zamieściła w regulaminie serwisu na stronie (...) który stanowi jednocześnie umowę zawieraną z klientem przez (...) sp. z o.o., postanowienia w pkt. 8 postanowień ogólnych regulaminu: „Całkowita odpowiedzialność S. zostaje ograniczona do wartości kwoty uiszczonej na rzecz S. przez użytkownika u którego powstała szkoda”, co w przypadku tak niskiego abonamentu, jaki oferuje swoim klientom, ograniczało w praktyce odpowiedzialność serwisu za ewentualne szkody i jest działaniem celowym w związku z brakiem zróżnicowania zakresów udostępnianej klientom przestrzeni”;

b) umieszczenia oświadczenia, o którym mowa powyżej w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, na koszt pozwanej, na stronie internetowej (...) na S. Głównej portalu oraz w zakładce E-commerce jednorazowo, lecz w sposób ciągły przez 7 dni.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwana jako operator strony internetowej oferuje usługi z zakresu prowadzenia sklepu internetowego w pakietach obejmujące transfer czy liczbę odwiedzin - w opcji bez limitu. Powódka zarzuciła, że oferowanie usług w takim zakresie za wskazane kwoty i bez ponoszenia żadnych dodatkowych kosztów przez klientów serwisu, mając na względzie panujące realia biznesowe, jest niemożliwe do osiągnięcia. Również sytuacja, w której to sama pozwana dopłaca do świadczonych przez siebie usług, do których się zobowiązała, jest trudna do wyobrażenia. Taki sposób ustalenia cen abonamentu może skutkować tym, że pozwana świadomie nie

będzie mogła wywiązać się ze swoich usług i będzie świadczyła usługi o obniżonej jakości albo podwyższy ich ceny. Żaden dostawca nie może nie różnicować zakresu dostępnej usługi, chociażby w odniesieniu do dostępnej powierzchni serwerowej gdyż w realiach branżowych nie jest możliwe zaproponowanie klientowi nieograniczonego miejsca na serwerze i nieograniczonego wsparcia za takie ceny i w takich pakietach, jak oferuje to pozwana.

Powódka podkreśliła też, że wobec ustalania niskich cen pozwana nie jest spółką rentowną, ze stosowanego przez pozwaną regulaminu wynika zaś, że całkowita odpowiedzialność pozwanej zostaje ograniczona do wartości kwoty uiszczonej przez użytkownika, u którego powstała szkoda, co w przypadku tak niskiego abonamentu bardzo ogranicza odpowiedzialność serwisu za ewentualne szkody.

Zdaniem powódki opisane postępowanie pozwanej stanowi realizację czynów nieuczciwej konkurencji, w szczególności naruszenie przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, w tym art. 10 ust. 1 poprzez oznaczenie towarów lub usług albo jego brak, które może wprowadzić klientów w błąd co do jakości, składników, możliwości zastosowania lub innych istotnych cech towarów albo usług, a także zatajenie ryzyka, jakie wiąże się z korzystaniem z nich, art. 14 ust. 1 i 2 pkt 2 i 3 poprzez rozpowszechnianie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd wiadomości o swoim przedsiębiorstwie, w celu przysporzenia korzyści lub wyrządzenia szkody, a także art. 15 ust. 1 pkt 1 poprzez utrudnianie innym przedsiębiorcom dostępu do rynku, w szczególności przez sprzedaż towarów lub usług poniżej kosztów ich wytworzenia lub świadczenia albo ich odprzedaż poniżej kosztów zakupu w celu eliminacji innych przedsiębiorców oraz art. 16 ust. 1 pkt 1 poprzez reklamę wprowadzającą klienta w błąd i mogącą przez to wpłynąć na jego decyzję co do nabycia towaru lub usługi.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Za całkowicie bezpodstawne i niewykazane pozwana uznała przypuszczenia i twierdzenia faktyczne powódki co do tego, że oferowanie przez pozwaną usług po cenach wskazanych na jej stronach internetowych jest niemożliwe do osiągnięcia, a także, że sposób ustalenia cen abonamentu może skutkować brakiem możliwości wywiązania się z usług bądź świadczeniem usług o obniżonej jakości albo podwyższaniem ceny oraz, że pozwana niewłaściwie podawała ceny, że nie jest „rentowną spółką” i że oferowała usługi w rażąco niskich cenach. Ponadto, zdaniem pozwanej, nawet jeżeli przypuszczenia powódki okazałyby się prawdziwe to i tak nie mogłyby obiektywnie wprowadzać potencjalnego klienta w błąd w rozumieniu powołanych w pozwie przepisów, a mianowicie art. 10 ust. 1, art. 14 ust. 1 i 2 pkt 2 i 3 oraz art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. W kontekście naruszenia art. 15 ust. 1 ustawy pozwana zaznaczyła, że o podejmowaniu działań utrudniających innym przedsiębiorcom dostęp do rynku nie może świadczyć przypuszczenie, iż pozwana nie będzie mogła w bliżej nieokreślonej przyszłości świadczyć swoich usług lub też jakoby miała się w bliżej nieokreślonej przyszłości pogorszyć jakość tych usług albo też, że pozwana w przyszłości może „być zmuszona” do podniesienia cen usług (co przecież nie jest niezgodne z prawem). Ponadto usługi (...) do usług pozwanej świadczone są przez podmioty konkurencyjne po jeszcze niższych cenach, a spółki rozwijające się na rynku usług online takie jak pozwana często mają ujemny stosunek przychodów do kosztów, co nie stanowi utrudnienia dostępu do rynku.

Za jedynie niebędące całkowicie bezzasadnym pozwana uznała twierdzenie dotyczące istnienia w regulaminie opisanego w pozwie postanowienia dotyczącego ograniczenia odpowiedzialności, zarzucając jednak, że nawet gdyby postanowienie to naruszało prawo lub jakiegokolwiek prawa osób trzecich to nie może stanowić podstawy odpowiedzialności pozwanej. Wskazując na brak legitymacji biernej pozwana zaznaczyła, że samo posiadanie w regulaminie usługi świadczonej drogą elektroniczną nie może być uznane za czyn nieuczciwej konkurencji opisany w ramach podstawy prawnej przyjętej w pozwie tj. art. 10 ust. 1, art. 14 ust. 1 i ust. 2 pkt 2) i pkt 3), art. 15 ust. 1. pkt 1) oraz art. 16 ust. 1 pkt 1), co wynika z samego brzmienia cytowanych powyżej przepisów. Dodatkowo pozwana zaznaczyła, że oferowana przez nią usługa świadczona jest przedsiębiorcom, którzy zamierzają prowadzić sklepy internetowe, a zatem nie ma do niej zastosowania art. 385¹ i n. k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. prowadzi działalność, której przedmiot w przeważającej mierze został sklasyfikowany jako dotyczący działalności portali internetowych. Swoją działalność spółka rozpoczęła w 2012 r.

Pozwana świadczy usługi drogą elektroniczną, które polegają na udostępnieniu aplikacji w internecie, za pomocą której użytkownik może stworzyć swój sklep internetowy. Działanie aplikacji umożliwia użytkownikowi sprzedaż produktów przez internet.

Pozwana zajmuje się budowaniem platformy, udostępnianiem narzędzi, za pomocą których użytkownicy samodzielnie mogą zbudować swoje strony internetowe. Dany użytkownik loguje się na platformie, zakłada sklep i dodaje produkty. Użytkownik ma do dyspozycji funkcjonalności podzielone na pakiety i sam decyduje, z którego chce skorzystać.

Oferta pozwanej dedykowana jest mikroprzedsiębiorcom, którzy mają czas na to aby samodzielnie stworzyć sklep bez potrzeby kontaktu z działem handlowym. Klienci mogą też skorzystać z oferty w ramach 14 - dniowego okresu próbnego. Budowanie samodzielne sklepu polega nie tylko na dodawaniu produktów, ale także na decydowaniu o wizualnej stronie sklepu.

Wymagania techniczne oferowanych przez pozwaną usług nie są duże. Zdarzały się sytuacje, że wśród klientów pozwanej wzrastała potrzeba dysponowania dalszymi funkcjonalnościami. Nie zdarzały się natomiast sytuacje, w których klient mający abonament w opcji bez limitu zrezygnował ze współpracy z pozwaną z uwagi na brak dostatecznych parametrów. W przypadku gdy użytkownik potrzebował innego rozwiązania niż oferowane przez pozwaną proponowano mu przejście na rozwiązanie konkurencyjne.

Dowód: przesłuchanie reprezentanta pozwanej P. P. karta 234-236

Pozwana jest operatorem strony o adresie (...) na której znajduje się cennik związany z usługami z zakresu prowadzenia sklepu internetowego. Pozwana oferuje cztery pakiety prowadzenia sklepu internetowego na serwerze S., a mianowicie pakiet Starter w cenie 49 zł miesięcznie, pakiet (...) w cenie 99 zł miesięcznie, pakiet A. w cenie 179 zł miesięcznie i pakiet (...) w cenie 299 zł miesięcznie. Wymienione pakiety obejmują realizację przez pozwaną usług takich jak transfer czy liczba odwiedzin w opcji bez limitu. Ponadto pakiety (...), A. i (...) pozwalają na umieszczenie w sklepie internetowym dowolnej liczby produktów .. (...) oferty zawartej na stronie pozwanej wynika, że pakiet Starter oferowany jest jako „idealny, jeżeli dopiero zaczynasz”, przy pakiecie (...) zamieszczone zostało zaś hasło „Korzystaj bez limitów”, przy pakiecie A. „Wznieś biznes na wyższy poziom” i przy pakiecie (...) „Odkryj wszystkie możliwości S.”.

Na stronie internetowej pozwanej (...) znajduje się regulamin serwisu, W punkcie 8 postanowień ogólnych regulaminu ujęto postanowienie o następującej treści Całkowita odpowiedzialność S. zostaje ograniczona do wartości kwoty uiszczonej na rzecz S. przez użytkownika u którego powstała szkoda”.

W ramach korzystania z poszczególnych pakietów pozwana nie obciąża użytkowników żadnymi dodatkowymi kosztami. Odpłatnie świadczy jedynie usługi, o które klienci zwracają się posiłkowo np. w zakresie zmiany koloru na stronie.

Pozwana nie uczestniczyła w procesach sądowych związanych z niewywiązywaniem się przez nią z umów.

Dowód: wydruk ze strony (...) wraz z wydrukiem regulaminu karta 10-15, wydruk ze strony (...), (...) karta 106-113
przesłuchanie reprezentanta pozwanej P. P. karta 234-236

Zgodnie ze sprawozdaniem finansowym pozwanej spółki w roku obrotowym 2017 jej przychody netto ze sprzedaży wyniosły 2.490.280,72 zł. Spółka prowadziła intensywne działania w kierunku rozszerzenia bazy odbiorców i zasięgu działania. Uatrakcyjniono serwis (...) .com i podjęto działania mające na celu zwiększanie przychodów na rynku polskim i zagranicznym. W związku z rozwojem spółka poniosła znaczące nakłady. Koszty działalności operacyjnej wyniosły 3.702.447,40 zł. Intensywny rozwój finansowany był w głównej mierze kapitałem własnym (z wkładów

wspólników). W związku z nakładami na rozwój działalności spółka poniosła stratę netto na poziomie 537.321,67 zł. Zarząd przewidywał, że strata zostanie pokryta zyskami z przyszłych okresów. Dalszy rozwój zgodnie z przyjętą strategią wymagać miał pozyskania dodatkowego finansowania.

Bezsporne

W kolejnych latach obrotowych 2018 i 2019 pozwana spółka również odnotowała stratę w ramach prowadzonej działalności. Straty wynikały z inwestycji czynionych na poczet oprogramowania.

Dowód: wydruk ze strony (...);

(...) brytyjski (...) - karta 114-129 ,

przesłuchanie reprezentanta powódki E. W. karta 232-234, przesłuchanie reprezentanta pozwanej P. P. karta 234- 236

Powódka podobnie jak pozwana prowadzi działalność w zakresie portali internetowych. Powódka jest operatorem strony internetowej, na której pod adresem (...) oferuje usługę (...) (wcześniej (...) Shop.com). W ramach wskazanej usługi oferowane są cztery plany abonamentowe, a mianowicie abonament S. (...) 1,5% od sprzedaży w cenie nie mniej niż 25 zł (sprzedaż w wielu kanałach bez prowizji), abonament (...) 169 zł netto + ewentualne dopłaty za przekroczenie wliczonych w cenę limitów, abonament (...) od 899 zł netto bez limitów - płaska stawka i abonament oznaczony jako PLAN INDYWIDUALNY bez limitów - stawka indywidualna. Z oferty zawartej na stronie powódki wynika, że abonament Pakiet S. (...) najczęściej wybierany jest przez małe sklepy rozpoczynające swoją przygodę z e-commerce, abonament (...) najczęściej wybierany jest przez średniej wielkości sklepy internetowe, abonament (...) polecany jest dla większych sklepów oraz w przypadku, gdy dopłaty do planu (...) zbliżają się do ceny planu dedykowanego, zaś pakiet PLAN INDYWIDUALNY polecany jest największym sklepom i hurtowniom, dla których plan dedykowany to za mało.

Na swojej stronie pod adresem (...) powódka przedstawia wstępny zarys dostępnych pakietów dla sklepów internetowych i umożliwia zapoznanie się ze szczegółowym cennikiem, w którym wyraźnie różnicuje dostępne pakiety i wyszczególnia wszystkie koszty startowe, limity oraz ewentualne dopłaty.

W regulaminie znajdującym się na stronie powódka umieściła zapis, zgodnie z którym operator ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną klientowi spowodowaną umyślnym niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem usług do wysokości opłaty abonamentowej.

Powódka od 20 lat tworzy sklepy internetowe. Klientom, którzy zakupili sklep powódka zapewnia utrzymanie aplikacji umożliwiających między innymi otrzymywanie płatności. Utrzymywanie przez powódkę aplikacji i infrastruktury serwerowej generuje ponoszone przez nią koszty.

Koszty ponoszone przez powódkę generowane są w związku z powierzchnią zajmowaną przez sklepy internetowe klientów na serwerze . Drugą częścią generującą koszt jest aplikacja sklepowa, która zarządza procesem zakupowym. Powódka sama tworzy oprogramowania do aplikacji, proponuje je swoim klientom i pobiera za nie opłaty. Aplikacja musi być na bieżąco utrzymywana przez informatyków, z jednej strony przez utrzymywanie serwera a z drugiej przez jej rozwój. W związku z tym na rzecz powódki pracuje 120 programistów, informatyków. Dodatkowe koszty jakie ponosi powódka związane są ze wsparciem klienta poprzez infolinię, pocztę i BOK.

Dowód: wydruk ze strony (...) kosztuje-sklep- internetowy-w-idosell-shop wraz z w ydrukiem szczegółowego cennika powódki karta 26-33,

przesłuchanie reprezentanta powódki E. W. karta 232-234,

Usługi polegające na umożliwieniu użytkownikowi stworzenia i prowadzenia swojego sklepu internetowego świadczone w branży rozwiązań dla e-commerce mogą być prowadzone w różny sposób w zależności od przyjętego

modelu. Usługi mogą być świadczone w systemie SaaS, polegającym na tym że platforma, na której znajdują się sklepy internetowe jest utrzymywana w chmurze firmy, która ją stworzyła. W takim systemie usługi świadczone są między innymi przez S..pl i home.pl.

W ramach wskazanych usług (...)pl w kwietniu 2019 r. oferowała cztery plany abonamentowe w cenach promocyjnych, a mianowicie plan Złoty w cenie 32 zł miesienie (10.000 produktów p. (...) rocznego transferu), plan Platynowy 36 zł miesięcznie (20.000 produktów przy nielimitowanym rocznym transferze, 5 GB dodatkowego serwera (...), dwustronna integracja z Allegro), plan Diamentowy w cenie 88 zł miesięcznie (50.000 produktów przy nielimitowanym rocznym transferze, 10 GB dodatkowego serwera (...), dwustronna integracja z Allegro) i plan P. w cenie 399 zł miesięcznie (bez limitów, dwustronna integracja z Allegro, indywidualna integracja, infrastruktura P., dodatkowy opiekun, pierwszeństwo na infolinii). W grudniu 2019 r. plan Złoty, Platynowy i Diamentowy oferowany był w cenie 25 zł miesienie, a plan P. w cenie 399 zł miesięcznie.

Dowód: wydruk ze strony (...) internecie ,

wydruk ze strony (...) internetowego-dla-duzych-i-malych/ ,

wydruk ze strony (...) karta22-24,

wydruki z (...) , (...) sklepu-shoper 85-105 ,

przesłuchanie reprezentanta powódki E. W. karta 232-234,

W piśmie z 28 grudnia 2018 r. powódka wezwała pozwaną do zaprzestania działań, które stanowią czyny nieuczciwej konkurencji, tzn. są sprzeczne z prawem i dobrymi obyczajami, a także zagrażają i naruszają interesy powódki oraz obecnych i przyszłych jej klientów. Zdaniem powódki działania te polegały na oferowaniu usług dotyczących prowadzenia sklepu internetowego w czterech pakietach w cenach i w zakresie niemożliwym do osiągnięcia. Powódka zarzuciła, że sposób ustalenia cen abonamentu może skutkować brakiem świadczenia usług w ogóle lub świadczenia ich w obniżonej jakości, zaś brak zróżnicowania zakresów dostępnej przestrzeni w kontekście cen i zapisów regulaminu serwisowego może powodować celowe ograniczania odpowiedzialność pozwanej. Powódka domagała się zaprzestania wyżej wskazanych czynów nieuczciwej konkurencji poprzez natychmiastowe usunięcie ze strony internetowej S..pl zasygnalizowanych w wezwaniu informacji, które wprowadzają klientów w błąd, a także dodanie na stronie internetowej S..pl informacji, które w sposób rzetelny przedstawiałyby warunki świadczenia przez pozwaną oferowanych usług w szczególności w przedmiocie ceny, zakresu, ilości i jakości.

W piśmie z 15 stycznia 2019 r. pozwana, uznając wezwanie za całkowicie niezasadne, zaprzeczyła wszystkim twierdzeniom o charakterze faktycznym i prawnym zawartym w wezwaniu, a w szczególności twierdzeniom jakoby spółka (...) dopuszczała się czynów nieuczciwej konkurencji. Pozwana podkreśliła, że podjęta w wezwaniu próba oceny jej działalności najprawdopodobniej dokonana została przez przyzmat odmiennego modelu biznesowego usług spółki (...). Usługa spółki (...) zapewnia wsparcie dla e-commerce w czterech pakietach, a regulamin, cennik i dodatkowe informacje o usługach sformułowane w jasny i przejrzysty sposób dostępne są łatwych do odnalezienia stronach internetowych. Ponadto usługa spółki (...) ma dochodowy charakter i nie jest świadczona poniżej poziomu ponoszonych kosztów, zaś na rynku oferowane są jeszcze niższe ceny.

Dowód: pisma z 28.12.2018 r. i z 15.01.2019 r. karta 35-40

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo oparto na przepisie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1913), który stanowi, że w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać zaniechania niedozwolonych działań (pkt 1); usunięcia

skutków niedozwolonych działań (pkt 2); złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie (pkt 3).

Ogólna definicja czynu nieuczciwej konkurencji zawarta jest w art. 3 ust. 1, który stanowi, że czynem tym jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Czyny przypisywane pozwanej wyczerpywały, zdaniem powódki, znamiona czynów opisanych w art. 10 ust. 1, 14 ust. 1 i 2 pkt 2 i 3, 15 ust. 1 pkt 1 i 16 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy.

Fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy ustalone zostały w oparciu o dowody z dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony oraz dowód z przesłuchania stron. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności zeznań reprezentantów powódki i pozwanej.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozwolił na dokonanie ustaleń zgodnie z twierdzeniami zawartymi w pozwie, niezależnie od prawnej kwalifikacji zachowań pozwanej.

Odnosnie pierwszego z czynów zarzucanych pozwanej (pkt 1. 1 pozwu), polegającego na oferowaniu wyszczególnionych na stronie usług bez informacji o konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów, co według powódki jest niemożliwe, stwierdzić należy, iż z wydruków ze strony S. rzeczywiście wynika, że w ramach proponowanych pakietów oferuje ona transfer bez limitu oraz nieograniczoną pojemność dysku. Nadto 3 wyższe pakiety ((...), A. i (...)) pozwalają na umieszczenie w sklepie internetowym nieograniczonej liczby produktów. Zauważyć jednak trzeba, że na stronie home.pl usługa typu „liczba produktów bez limitu” oferowana jest w pakiecie już za 29,9 zł (k. 21 verte), zaś Nielimitowany transfer danych zawarty jest w pakiecie za 19,9 zł (k. 21 verte). Zgodnie z cennikiem sklepu internetowego S. (k. 23) Nielimitowany transfer zawarty jest w pakiecie od 36 zł za miesiąc. Samo tylko porównanie ceny pakietu, bez analizy pozostałych oferowanych w jego ramach usług nie pozwala wprawdzie na kompleksową ocenę usług oferowanych przez różne podmioty. Niemniej, w toku postępowania nie wykazano, że świadczenie usług w ramach takich cen, jakie oferuje pozwana, jest niemożliwe do osiągnięcia. Brak jest także podstaw do uznania, że ceny oferowanych usług znacząco odbiegały od innych, porównywalnych usług dostępnych na rynku.

Podobnie, przeprowadzone dowody nie pozwalają na wyciągnięcie wniosku co do istnienia ryzyka, iż pozwana nie będzie mogła świadczyć usług po oferowanej cenie albo podwyższy ceny. Bez wiedzy specjalnej nie jest możliwa ocena jakości i zakresu usług świadczonych w ramach oferowanych pakietów cenowych.

Przedwczesny jest także wniosek powódki co do braku rentowności pozwanej spółki oparty jedynie na sprawozdaniu z działalności zarządu za rok 2017 i stwierdzonej w nim nadwyżki kosztów działalności operacyjnej nad przychodami netto ze sprzedaży, bez analizy całości dokumentacji finansowej spółki.

W ocenie sądu nie wykazano także, że działania pozwanej polegające na oferowaniu usług wskazanych na jej stronie internetowej mogły wprowadzać klientów w błąd co do właściwości tych usług. Słusznie zwróciła uwagę sama powódka w piśmie procesowym z dnia 21 stycznia 2020 r., że chodzi w tym wypadku o realną możliwość wprowadzenia w błąd, co ma miejsce wówczas, gdy określone działania wpływają na decyzję klienta co do skorzystania z usługi. Powódka upatrywała wprowadzenia klientów w błąd w oferowaniu przez pozwaną usług, które nie uwzględniają dodatkowych kosztów. W toku postępowania nie wykazano jednakże, że takie dodatkowe koszty występowały, a tym samym bezprzedmiotowe było rozważanie możliwości wywołania konfuzji po stronie nabywców.

Nie stanowią dowodu powoływanych w pozwie okoliczności zeznania reprezentanta powódki E. W.. W trakcie przesłuchania przedstawił on zasady funkcjonowania sklepów internetowych oraz podmiotów działających w branży, w której działają strony postępowania. Jego zeznania odnośnie braku możliwości świadczenia usług za ceny oferowane przez pozwaną, choć są wyrazem przekonania opartego na doświadczeniu zawodowym, nie odnoszą się do faktów. Zauważyć trzeba, że z zeznań reprezentanta powódki wynika, że w wprawdzie miał kontakt z podmiotami, które korzystały z usług oferowanych przez pozwaną, lecz nie z tymi, które zrezygnowały ze współpracy z pozwaną na rzecz powódki, czy innego podmiotu. Tym samym nie można ustalić, z jakich przyczyn podmioty te zaprzestały współpracy z pozwaną, w szczególności, iż powodem takiego stanu rzeczy było rozczarowanie jakością usług świadczonych przez

pozwaną i niespełnianiem parametrów oferowanych w ramach poszczególnych pakietów. W oparciu o te zeznania nie można też ustalić ewentualnej skali zjawiska, w szczególności, by liczba podmiotów rezygnujących ze współpracy z pozwaną uzasadniała wniosek o możliwości wprowadzeniu błęd.

Nie bez znaczenia jest także, (na co wskazał w trakcie przesłuchania prezes pozwanej P. P.), że klientelę pozwanej stanowią przede wszystkim mikroprzedsiębiorcy, którzy rozpoczynają sprzedaż w internecie, podczas gdy oferta powódki – jak podał E. W., kierowana jest zarówno do małych przedsiębiorców, jak i do klientów zaawansowanych. Okoliczność ta ma znaczenie także w kontekście możliwości wprowadzenia w błąd nabywców usług oferowanych przez pozwaną co do zakresu i jakości tych usług.

Ponadto przypomnieć należy, iż ryzyko konfuzji odnosić należy do określonego modelu konsumenta. Model ten ulega zmianom, gdyż pod wpływem orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i ustawodawstwa Unii Europejskiej (poprzednio Wspólnoty Europejskiej) w judykaturze i doktrynie polskiej odchodzi się od modelu tzw. przeciętnego konsumenta, niezbyt uważnego, o niedoskonałej pamięci, na rzecz modelu konsumenta uważnego, ostrożnego i dostatecznie poinformowanego. Model ten ulega także modyfikacji w zależności od okoliczności konkretnej sprawy, istotne jest bowiem, aby przy ustalaniu okoliczności niebezpieczeństwa wprowadzenia w błąd uwzględniać przeciętnego konsumenta, do którego praktyka rynkowa jest kierowana lub do którego dociera (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia z dnia 23 kwietnia 2008 r., III CSK 377/07, (...) Prawnej LEX)

Niezależnie od braku podstaw do przypisania pozwanej czynu opisanego w punkcie 1.2. pozwu (oferowanie usług, których świadczenie za podane ceny było niemożliwe) nie zostały, w ocenie sądu, spełnione przesłanki odpowiedzialności z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji, o których mowa w art. 10 ust. 1 cytowanej na wstępie ustawy.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 czynem nieuczciwej konkurencji jest takie oznaczenie towarów lub usług albo jego brak, które może wprowadzić klientów w błąd co do pochodzenia, ilości, jakości, składników, sposobu wykonania, przydatności, możliwości zastosowania, naprawy, konserwacji lub innych istotnych cech towarów lub usług, a także zatajenie ryzyka, jakie wiąże się z korzystaniem z nich.

Powódka nie wykazała, że zarzucane przez nią postępowanie mogło wprowadzić potencjalnych klientów w błąd co do właściwości świadczonych przez nią usług (w tym bowiem zakresie upatrywała popełnienia tego czynu przez pozwaną).

Z tych samych względów nie można było przypisać pozwanej czynu nieuczciwej konkurencji opisanego w art.14 ust. 1 i 2 pkt 2 i 3. Przepis art. 14 ust. 1 stanowi, że czynem nieuczciwej konkurencji jest rozpowszechnianie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd wiadomości o swoim lub innym przedsiębiorcy albo przedsiębiorstwie, w celu przysporzenia korzyści lub wyrządzenia szkody. Zgodnie z ust. 2 pkt 2 i 3 wiadomościami, o których mowa w ust. 1, są nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, w szczególności o : (...) wytwarzanych towarach lub świadczonych usługach; stosowanych cenach.

Dowody zebrane w sprawie nie doprowadziły do ustalenia, że pozwana rozpowszechniała nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje o świadczonych usługach i stosowanych cenach.

Nie zostały również spełnione przesłanki z art. 16 ust. 1 ww. ustawy, który stanowi, że czynem nieuczciwej konkurencji w zakresie reklamy jest w szczególności reklama sprzeczna z przepisami prawa, dobrymi obyczajami lub uchybiająca godności człowieka.

Zdaniem powódki reklamą, o której mowa w cytowanym przepisie, jest reklama wprowadzająca w błąd, przy czym mylne wyobrażenie o cechach oferowanych usług jest na tyle istotne, że może wpływać na decyzję o co do nabycia usługi. Cechą taką jest, według powódki, cena świadczonych usług. Wobec tego, że przy uzasadnieniu tego zarzutu nie odwoływano się do innych materiałów, niż te zamieszczone na stronie internetowej pozwanej, aktualne są wskazane wcześniej argumenty o braku podstaw do przyjęcia, że mogły one wywoływać mylne wyobrażenie o rzeczywistości, w szczególności, że cena usług została podana w sposób nieprawdziwy lub wprowadzający w błąd.

W myśl art. 15 ust. 1 pkt 1 czynem nieuczciwej konkurencji jest utrudnianie innym przedsiębiorcom dostępu do rynku, w szczególności przez sprzedaż towarów lub usług poniżej kosztów ich wytworzenia lub świadczenia albo ich odprzedaż poniżej kosztów zakupu w celu eliminacji innych przedsiębiorców.

Powódka zarzucała, że rażąco zaniżanie cen oferowanych przez pozwaną usług jest jednym z zachowań, które kwalifikuje się do przykładowych form nadużywania nieuczciwego dostępu do rynku. Podkreślenia jednak wymaga, że dla kwalifikacji ceny jako rażąco niskiej nie wystarczy, że odbiega ona od cen stosowanych przez inne podmioty. Ocena, czy cena jest rażąco niska winna być dokonywana przy uwzględnieniu specyfiki rynku; o cenie takiej można mówić wówczas, gdy wykonanie usługi jest przy niej nieopłacalne. Ta okoliczność nie została w niniejszym postępowaniu wykazana. Podobnie brak jest dowodów, że skalkulowanie cen pakietów nastąpiło bez powiązania z kosztami realizacji, na co powoływała się powódka. Nie dowodzi tego sam tylko fakt odnotowania straty za rok 2017; może być ona wynikiem innych zdarzeń (np. nietrafionych inwestycji). Nie wykazano tym samym, by doszło do utrudnienia dostępu do rynku poprzez podejmowanie działań uniemożliwiających innemu przedsiębiorcy rynkową konfrontację oferowanych towarów i usług w zakresie najistotniejszych parametrów.

Odnosnie drugiego z zachowań zarzucanych pozwanej (pkt 1.2), tj. zamieszczenia w regulaminie serwisu na stronie pozwanej postanowienia ograniczającego jej odpowiedzialność za szkodę do kwoty uiszczonej przez użytkownika, rozumieć je w istocie należy – jak wyjaśniła powódka w piśmie z dnia 21.01.2020 r., jako świadczenie usługi z ograniczeniem odpowiedzialności do kwoty uiszczonej przez klienta. Poza sporem pozostaje, iż w regulaminie pozwanej rzeczywiście zamieszczono to postanowienie, zaś usługi świadczone są przez pozwaną na warunkach określonych w regulaminie.

Sam fakt ograniczenia odpowiedzialności pozwanej do kwot wpłaconych jej przez użytkowników nie jest jednak równoznaczny z popełnieniem czynu nieuczciwej konkurencji. Powódka przyznała, że również stosuje podobny mechanizm w swoim regulaminie, wskazując, iż w jej przypadku opłaty abonamentowe odzwierciedlają w pełni koszty świadczenia usługi, a tym samym poziom odpowiedzialności ma wymiar realny.

Jak wskazano jednak we wcześniejszych wywodach nie wykazano w rozpatrywanej sprawie, że opłaty pobierane od klientów pozwanej z tytułu poszczególnych pakietów usług nie pokrywają wszystkich kosztów świadczenia usługi. Nieznana jest przy tym relacja opłat ponoszonych przez klientów do wysokości potencjalnej szkody wywołanej nienależytym wykonaniem usługi.

Powódka nie wyjaśniła przy tym, w jaki sposób ograniczenie odpowiedzialności w umowach z klientami może ich wprowadzać w błąd co do właściwości tych usług, w kontekście przepisów art. 10 ust. 1, 14 ust. 1 i 2 pkt 2 i 3, 15 ust. 1 pkt 1 i 16 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

W ocenie Sądu nie wykazano również, by zachowanie pozwanej wyczerpywało przesłanki z art. 3 ww. ustawy. Brak jest w tym zakresie twierdzeń powódki.

W związku z przytoczoną argumentacją powództwo zostało oddalone.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy. Na poniesione przez pozwaną koszty niezbędne do celowej obrony w kwocie 720 zł złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w wysokości określonej § 8 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.: z 2016 r. poz. 1668 i z 2017 r. poz. 1797).